

GYŐREI ZSOLT

A titkok perce

*A titkoknak percén
Meggillantjuk, amit nézünk
Holtta nyitott szemmel
Csöndben heverészünk.
Házunk piros óre:
Cserepek a szánkon,
Nemlétre ébredt lét –
Szeretnénk, hogy fájjon.
Cserepek karolnak,
Időnk bennük árok,
S pihen benne, földjeinkben
Emlékünk: virágok.*

Törött

Angyal rakta rend van.

Padlón nyújtózó szőnyeg.

Földbe takarózó fények.

Elmennél-e innét?

A széklábak csókok, karcsúk.

Az árnyékok titkok, korszók.

Elmennél-e innét?

Ernyő rejti el a lámpám.

Nem áztatja sötét sárgán.

Elmennél-e innét?

Árnyak lakta csend lesz.